

бъду) *ib.* 226. 4) пускай, пожалуй, нука! дай! кабы: Богатъ ли си, звѣрь да си, пакъ си благороденъ. Сиромашъ ли си, ангелъ да си, пакъ си нищо и никакъвъ чловѣкъ. *Л. Д.* 1875 *р.* 73. 'ко съм найдел алтън-гердан Да ся увивам като зѣмня Край твоя-та бѣла гушка, 'ко съм найдел сърмен-колан, Да ся увивам като зѣмня Край твоя-та тънка снага. *Д.* 73, 15—20. Една моха кацнала на единъ биволъ и като посѣдѣла малко, попитала го: „ако ти твърдѣ тежъ, да си отида.“ *Сб.* 58. *Въ заклѣтіяхъ:* Ако либѣ друго либе,—отсвѣнь тебе, Конче имамъ—да го нѣмамъ! Пушкѣ имамъ—да ѣ нѣмамъ. *Пк.* 92. Ако любя, братко ази чобанъ, Да си немамъ, братко, стара майка—Да испрснетъ, братко, монте цѣрни очи. *В.* 199—200. А да не бѣ оралъ и копалъ, да не бѣ дръжалъ и гядалъ добытъкъ, земя-та нѣмаше да му роди ничто полезно, добытъкътъ нѣмаше да му даде нѣкож облагъ. *Л. Д.* 1872 *р.* 203. Да умрѣ ако ти не отмѣстиж. *П.* 20. Азъ имамъ стара свекърва, Да ида, да ѣ попитамъ. *М.* 134. Нека са тя порадва сега на своето галено момиче!... Да не го е галила!.. Да си земала една сурувица и да я истиряшъ. *З.* 99. Нѣ всякой ударилъ само за себе, па гдѣ пукнало да пукнало. *Л. Д.* 1871 *р.* 155. Да дамъ на черквѣтъ пары; ала тя не е трговецъ; та да ѣ трѣбовать пары. *ib.* 1869 *р.* 149. *Сочетаніе* та да *передаетъ русское* такъ пускай, такъ хотъ (*по крайней мѣрѣ*): Да не бы да ся рѣче, че еде-гдѣ-си нѣма дѣвическо училище, та да има божемъ имя-то му. *Л. Д.* 1869 *р.* 155. Все за учители и учителки ся проывкватъ прѣзъ вѣстници и пр.—и все пакъ още имъ не стига нѣше-то *та* общинскы да пратятъ отъ тѣхъ си нѣкои прѣлѣжны и родены дѣтца за това званіе (*учителско*). *ib.* *р.* 156. *Союзъ* да *въ значеніи* пускай *склоненъ къ постоянному сочетанію съ личными формами наст. вр. 3 л. существительнаго:* Когѣ ми мома порасте Тогѣзи щѣ ѣ ожениж За баш-болѣрин Българин, Да ѣ трговецъ като менъ. *Д.* 51, 20—24. Всякой чловѣкъ, злочестъ и сиромашъ да е, ище да живѣе. *Сб.* 62. *Въ сочетаніи со 2 и 3 л. глагола союзъ да отпѣняетъ предложеніе неопредѣленностью:* Де сѣ, да си (*идѣ бы ты ни была*), люта змія, Я си излезъ на друмове. *М.* 113. Та па на Турски помами: „Гелъ, гелъ берн, добра коня, Де ми сѣ сега да додешъ, На блюдо бисеръ да зобашъ.“ *ib.* 118. Райно, той-зи образъ ѣ на нашъ врагъ.—Да ѣ чий да ѣ! продума Р. (*Это лицо врага нашего!—Все равно, произнесла Р.*) *Р.* 124. 5) *въ вопросительной конструкции* ли? „Стояне, холамъ Стояне! Да не сте нещо роднина?“ *М.* 76. Синко Стоѣне, Стоѣне! Като ми лежишъ толкова, Ни умирашъ, Ни оздравашъ, Да ми не бѣдешъ греховентъ? *ib.* 94. Да ида или не? са пита Драганъ, а на сѣрцето му кипи цѣлъ пакалъ. *З.* 115.